Raad van State

200708778/1.
Datum uitspraak: 17 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/43244 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 10 december 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 november 2007 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 10 december 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 16 december 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E.C. Brugman, ambtenaar van Staat.

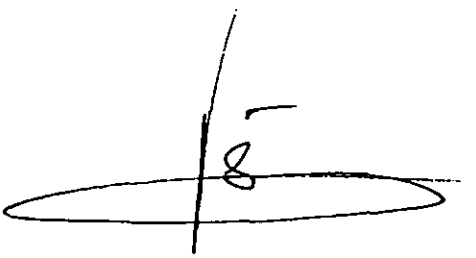
w.g. Horstink-von Meyenfeldt
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Brugman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 januari 2008

205.
Verzonden: 17 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

POLITIE

Postadres Postbus 84475
2508AL 's-GRAVENHAGE

Regio Haaglanden
Korpsonderdeel 15 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door G.J. Derksen
Telefoon 070 - 424 1111
Fax 070 - 424 1129
V-nummer / Zaak / Zaak - 15/11/2007
Datum 15/11/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Haaglanden

registratie in INDIS	unit: 85021400226 ST1
	datum:
IND	
IND ontvangst-datum	19 NOV 2007
dossiernummer	
Invoer-administratie	mdw:
	unit:
	datum:

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Gemma Johanna Derksen, inspecteur van het regionaal politiekorps Haaglanden, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

---

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam	:
Voorna(a)m(en)	:
Geboortedatum	:
Geboorteplaats	:
Geboorteland	: Turkije
Nationaliteit(en)	: Turkse, Turkse
Geslacht	: mannelijk

---

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Ongewenst verklaard is
- Veroordeeld is terzake een misdrijf
- Geen middelen van bestaan heeft en zich onttrokken heeft aan toezicht

---

De maatregel is opgelegd:

Plaats	: Den Haag
Datum	: 15/11/2007
Tijd	: 18:27 uur.

Ontvangst tijd 19. Nov. 2007 8:50 Nr. 6757

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
G.J. Derksen

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

Ontvangst tijd 19. Nov. 2007 8:50 Nr. 6757

Rechtbank 's-Gravenhage

Nevenzittingsplaats te 's-Hertogenbosch

Vreemdelingenkamer

Postadres: Postbus 645, 5201 AP 's-Hertogenbosch

Bezoekadres
Leeghwaterlaan 8
5223 BA 's-Hertogenbosch
Telefoon 073 - 6 20 20 20
Fax -

[ ] AANTEKENEN
[ ] PER FAX ((070) 354 98 04)

Van Dijk Van Schijndel Menheere
tav de heer mr. L. van Dijk
Duinweg 9
2585 JT 's-Gravenhage

Onderdeel	*Bewaring_vreemdelingen*
Contactpersoon	mevr E. Löwe
Doorkiesnummer(s)	073-620 2858/2857
Faxnummer afdeling	073-620 2685
Datum	10 december 2007
Ons kenmerk	procedurenummer 07 / 43244 VRONTN V87 A3 BIJE
Uw kenmerk	
Bijlage(n)	
Onderwerp	de procedure van te
Justitienummer	

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden. Wilt u slechts één zaak in uw brief behandelen.

Geachte heer,

Hierbij zend ik u een afschrift van de uitspraak in bovenvermelde procedure.

Voor het instellen van een rechtsmiddel verwijs ik u naar de uitspraak.

Hoogachtend,

de griffier

XI049

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 07/43244

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 10 december 2007

inzake

geboren op
nationaliteit Turkse,
verblijvende te Rotterdam in de penitentiaire inrichting (detentieboot),
eiser,
gemachtigde mr. L. van Dijk,

tegen

de staatssecretaris van Justitie,
te Den Haag,
verweerder,
gemachtigde drs. J.M.C. Vissers.

Procesverloop
Op 15 november 2007 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) in bewaring gesteld.

Op 16 november 2007 is namens eiser tegen zijn inbewaringstelling beroep ingesteld. Voorts is om schadevergoeding verzocht.

De zaak is behandeld op de zitting van 27 november 2007, waar eiser is verschenen in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

De rechtbank heeft met toepassing van artikel 8:64, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) het onderzoek ter zitting geschorst teneinde verweerder de gelegenheid te geven nadere informatie te verstrekken.

Bij faxbericht van 30 november 2007 heeft verweerder de rechtbank nader in de zaak bericht en daarvan een afschrift gezonden aan de gemachtigde van eiser. De gemachtigde van eiser heeft hierop gereageerd bij schrijven van 30 november 2007.

Partijen hebben toestemming verleend om uitspraak te doen zonder nadere zitting als bedoeld in artikel 8:64, vijfde lid, van de Awb, waarna de rechtbank het onderzoek heeft gesloten op 3 december 2007.

Overwegingen

1. De rechtbank beoordeelt thans of de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel van vreemdelingenbewaring in overeenstemming is met de wet en bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is.

2. Namens eiser is – kort weergegeven – aangevoerd dat de maatregel van bewaring onrechtmatig is. De beschikking van 11 september 2007, waarbij de aanvraag om verlenging van de verblijfsvergunning van eiser is afgewezen en waarbij eiser tot ongewenst vreemdeling is verklaard, had geen werking nu deze beschikking op dat moment niet aan eiser was uitgereikt en eiser op het moment van staandehouding nog in afwachting was van een besluit op zijn aanvraag tot verlenging van de eerder verleende verblijfsvergunning regulier. Eiser had daarom op het moment van staandehouding nog rechtmatig verblijf. Eiser heeft de oproep om op 26 oktober bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) te verschijnen niet ontvangen en heeft zich derhalve niet onttrokken aan toezicht. Ook is hem nooit aangezegd dat hij Nederland moest verlaten. Betwist wordt dat eiser niet beschikt over voldoende middelen van bestaan, eiser heeft een eigen bedrijf, en dat de ongewenstverklaring van eiser op de juiste wijze tot stand is gekomen.

3. In artikel 67, tweede lid, van de Vw 2000 is bepaald dat, indien de bekendmaking van de beschikking, waarbij de vreemdeling ongewenst wordt verklaard, geschiedt door toezending, van de beschikking mededeling wordt gedaan in de Staatscourant. Volgens paragraaf A5/3.3 wordt de beschikking tot ongewenstverklaring aan de vreemdeling in persoon uitgereikt. Kan uitreiking van de beschikking aan de vreemdeling niet in persoon plaatsvinden, dan wordt deze per aangetekende brief gezonden aan zijn laatst bekende adres, wordt afschrift aan de gemachtigde gezonden, zo die er is, en vindt tevens publicatie van de beschikking in de Staatscourant plaats.

4. Uit de gedingstukken en het verhandelde ter zitting is gebleken dat de aanvraag om verlenging van de verblijfsvergunning van eiser bij beschikking van 11 september 2007 is afgewezen, bij welke beschikking eiser tevens tot ongewenst vreemdeling is verklaard. De rechtbank stelt onweersproken vast dat de beslissing waarbij eiser ongewenst is verklaard eerst nadat eiser is staandegehouden, in persoon aan eiser is uitgereikt. Niet gesteld, noch is uit de stukken gebleken dat verweerder toepassing heeft gegeven aan het tweede lid van artikel 67 van de Vw 2000 en dat op enig moment voor de staandehouding van de beslissing mededeling is gedaan in de Staatscourant. Met eiser is de rechtbank, gelet op het vorenstaande, van oordeel dat de staandehouding derhalve onrechtmatig was omdat eiser op dat moment nog rechtmatig verblijf had.

5. Blijkens vaste jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State maakt de onrechtmatigheid van de staandehouding de daaropvolgende inbewaringstelling, indien aan alle in de wet gestelde vereisten daarvoor is voldaan, eerst onrechtmatig, indien de met de bewaring gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen. Van een zodanige onevenwichtigheid is evenwel hier geen sprake. Daarbij heeft de rechtbank in aanmerking genomen dat verweerder heeft benadrukt dat de belangen van verweerder dienen te prevaleren boven het belang van eiser, nu dat eiser in de periode van 1999 tot en met 2007 tien keer strafrechtelijk is veroordeeld in verband met door hem gepleegde misdrijven.

6. De rechtbank is van oordeel dat verweerder op goede gronden eiser krachtens artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in het belang van de openbare orde en met het oog op de uitzetting, in bewaring heeft gesteld. Met eiser is de rechtbank van oordeel dat de bewaringsgrond dat eiser zich heeft onttrokken heeft aan toezicht dient te vervallen nu eiser gemotiveerd heeft betwist dat hij de oproep om op 26 oktober 2007 bij de IND te verschijnen heeft ontvangen en verweerder deze oproep, hoewel daartoe in de gelegenheid gesteld, niet heeft overgelegd. Naar het oordeel van de rechtbank resteren voldoende gronden voor inbewaringstelling. De rechtbank neemt daarbij in aanmerking dat eiser
- geen rechtmatig verblijf in Nederland heeft;
- niet beschikt over een identiteitsdocument als bedoeld in artikel 4.21 van het
- Vreemdelingenbesluit 2000;
- niet beschikt over voldoende middelen van bestaan;
- is veroordeeld voor het plegen van een misdrijf;
- ongewenst is verklaard.

Het voorgaande is voldoende grond ernstig te vermoeden dat eiser zich aan zijn uitzetting zal onttrekken. Eiser wordt niet gevolgd in zijn stelling dat hij over voldoende middelen van bestaan beschikt nu hij bij het gehoor tijdens de ophouding zelf heeft verklaard geen inkomsten en een geen eigen middelen van bestaan te hebben. De hiermee tegenstrijdige stelling ter zitting dat eiser wel over voldoende middelen beschikt, heeft eiser niet met bewijsstukken onderbouwd. Voor zover eiser heeft gesteld dat de beschikking tot ongewenstverklaring onjuist tot stand is gekomen en niet aan de maatregel van bewaring ten grondslag kan worden gelegd, overweegt de rechtbank dat deze grief niet kan slagen. Nu deze beschikking vóór de inbewaringstelling aan eiser is uitgereikt, is de rechtbank van oordeel dat deze grond terecht aan de maatregel van bewaring ten grondslag is gelegd. Dat de beschikking op een onjuiste wijze tot stand is gekomen ligt in de onderhavige bewaringsprocedure niet ter beoordeling voor.

7. Uit de gedingstukken en het verhandelde ter zitting is gebleken dat op 29 november 2007 een vertrekgesprek met eiser is gevoerd en dat de laissez passeraanvraag naar de Turkse autoriteiten is verzonden.

8. Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat vooralsnog niet gesteld kan worden dat geen reëel zicht op uitzetting bestaat of dat met onvoldoende voortvarendheid aan de uitzetting van eiser wordt gewerkt.

9. Ook overigens is de rechtbank van oordeel, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting, dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring niet in strijd is met de Vw 2000 en evenmin bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid ongerechtvaardigd is te achten.

10. Gelet op het voorgaande moet de vrijheidsontnemende maatregel als bedoeld in artikel 59 van de Vw 2000 rechtmatig worden geoordeeld en dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

11. Het namens eiser ingediende verzoek om schadevergoeding komt niet voor toewijzing in aanmerking, nu ingevolge artikel 106 van de Vw 2000 een dergelijk verzoek slechts kan worden toegewezen indien de rechtbank de opheffing van de bewaring beveelt, dan wel de vrijheidsontneming reeds voor de behandeling van het verzoek om opheffing van de maatregel wordt opgeheven, hetgeen in casu niet het geval is.

12. De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

13. Beslist wordt als volgt.

Beslissing
De rechtbank,

- verklaart het beroep gericht tegen de bewaring ongegrond;
- wijst het verzoek om de Staat der Nederlanden te veroordelen tot schadevergoeding af.

Aldus gedaan door mr. J.R. van Es-de Vries als rechter in tegenwoordigheid van P. Bijen als griffier en in het openbaar uitgesproken op 10 december 2007.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt één week na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden: 10 DEC. 2007

1

Van Dijk Van Schijndel Menheere

Mr P.C.M. van Schijndel Mr L. van Dijk Mw Mr M.M. Menheere Mw Mr P. Scholtes

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
7349
16 DEC 2007
ZAAKNR. 200700770/3
AAN: X3
BEHANDELD: DD: PAR:

Per post en fax: 070-3651380
Afdeling Bestuursrechtspraak
van de Raad van State
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

DUINWEG 9 2585 JT DEN HAAG TELEFOON (070) 354 64 24 TELEFAX (070) 354 98 04 WWW.dsmadvocaten.nl

Datum : 16 december 2007
Betreft : vreemdelingenbewaring
Ons kenmerk : LvD/13072213
Uw kenmerk :
E-mail : lvandijk@dsmadvocaten.nl
Doorkiesnr. : 070-3544995

HOGER BEROEPSCHRIFT INGEVOLGE DE VREEMDELINGENWET (REGULIER)

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op van Turkse nationaliteit, wonende te aan de te dezer zake domicilie kiezende te Den Haag, aan de Duinweg 9 (2585 JT), ten kantore van de advocaat en procureur mr L. van Dijk, die, dit hoger beroepschrift namens appellant ondertekent en indient en als gemachtigde van appellant zal optreden en die verklaart daartoe bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd door appellant,

1. Appellant stelt bij deze hoger beroep in tegen de uitspraak d.d. 10 december 2007 van de rechtbank te Den Haag, zittingsplaats Den Bosch, gewezen in een geschil tussen appellant en de staatssecretaris van justitie, verweerder in deze. Een kopie van de bestreden uitspraak is hierbij aangehecht (prod. 1). Appellant meent dat met de bestreden uitspraak de aanspraken van appellant niet naar behoren zijn erkend en wenst de navolgende grieven aan te voeren tegen deze uitspraak.

Grief 1.
Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen en beslist dat de onrechtmatigheid van de staandehouding in casu niet hoeft te leiden tot een opheffing van de bewaring van appellant.

Toelichting.
Appellant meent dat de onrechtmatige staandehouding de daarop volgende bewaring onrechtmatig maakt nu appellant daardoor ernstig in zijn belangen is geschaad en de met de bewaring gediende belangen niet in een redelijke verhouding staan tot de ernst van geschonden belangen.
Appellant, die al negentien jaren in Nederland verblijft en hier te lande een eigen onderneming heeft met personeelsleden, had ten tijde van de staandehouding rechtmatig verblijf in Nederland. Aan hem is in zijn woning op onrechtmatige wijze zijn vrijheid ontnomen. Eerst op het politiebureau werd aan appellant een beschikking uitgereikt waarbij een eerder verzoek om verlenging van zijn

Rekening Derdengelden nr. 50.94.84.409 t.n.v. Stichting Beheer Derdengelden te Den Haag.

Van Dijk Van Schijndel Menheere is een samenwerkingsverband dat Beroepsvennootschappen omvat.
Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat onder onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.

Van Dijk Van Schijndel Menheere is a partnership which includes professional corporations.
Any liability shall be limited to the amount which is paid out under our firms' professional liability insurance.

LAW LINK The Global Law Group
www.lawlink.org

[redacted]

verblijfsvergunning is afgewezen en waarbij hij ongewenst is verklaard. De ongewenstverklaring heeft plaatsgevonden zonder dat eiser is gehoord. Het voornemen tot ongewenstverklaring is immers, naar uit het departementale dossier blijkt en door appellant onbestreden is gesteld, door verweerder naar een onjuist adres van de voorgaande gemachtigde van appellant gezonden en heeft appellant of zijn toenmalige gemachtigde nooit bereikt.
Onder deze omstandigheden wegen de met de bewaring gediende belangen niet op tegen het belang van eiser om zijn vrijheid te behouden, ook niet nu appellant meerdere malen is veroordeeld door de strafrechter. Daarbij is tevens van belang dat het merendeel van de veroordelingen geruime tijd geleden heeft plaatsgevonden en voor verweerder kennelijk geen aanleiding heeft gevormd voor enige actie.

Grief 2.
Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen en beslist dat verweerder appellant op goede gronden in bewaring heeft gesteld en dat –in weerwil van het feit dat appellant zich niet heeft onttrokken aan toezicht, er voldoende gronden voor bewaring resteren, daarbij overwegend dat de omstandigheid dat de beschikking tot ongewenstverklaring op onjuiste wijze tot stand is gekomen in de onderhavige procedure niet ter beoordeling voorligt.

Toelichting.
De rechtbank heeft met haar oordeel miskend dat de ongewenstverklaring van appellant, naar uit het departementale dossier blijkt en door appellant onbestreden is gesteld, in strijd met de wet en op onzorgvuldige wijze heeft plaatsgevonden nu het voornemen tot door verweerder naar een onjuist adres van de voorgaande gemachtigde van appellant is gezonden en deze appellant of zijn *toenmalige gemachtigde nooit heeft bereikt. Deze ongewenstverklaring kon derhalve niet aan de* bewaring ten grondslag worden gelegd en de beschikking tot inbewaringstelling had om die reden dienen te worden vernietigd.

REDENEN waarom appellant uw afdeling vraagt het onderhavige hoger beroep gegrond te verklaren, de bestreden uitspraak van de rechtbank en de daaraan voorafgaande beschikking tot inbewaringstelling van de staatssecretaris van justitie te vernietigen en te bepalen dat appellant in vrijheid gesteld dient te worden.

Een en ander met toekenning van een schadevergoeding aan appellant en met veroordeling van de Staat der Nederlanden in de kosten van de procedure.

Mr L. van Dijk.
Gemachtigde.